

[Socialministeren.]

Medlem nu tænker paa at stille Ændringsforslag i de faa Dage, der er tilbage, naar man ikke hidtil har kunnet naa det.

Med Hensyn til forskellige Detailspørgsmaal fremsatte den ærede Ordfører for det konservative Parti nogle Indvendinger, som vi, da Lovforslaget jo skal i Udvalg, kan tage op dér, og som jeg derfor kun skal gøre faa Bemærkninger om i Øjeblikket. Den ærede Ordfører sagde først, at hvis man gik saa vidt, som dette Forslag gjorde, selv efter at Venstre havde indført Ændringer med Hensyn til Kommunehjælpens Ordning, saa tog man i det væsentlige den Spore fra Befolkningen til at klare sig selv, som man har i den nuværende Fattighjælpslovgivning. Saaledes forstod jeg den ærede Ordfører. Jeg vil sige, at hvis man anerkender, hvad den ærede Ordfører maa anerkende, at Danmark har haft en Lovgivning, der med Hensyn til Fattighjælpens Virkninger med de strenge Bestemmelser om Tab af Valgret og Valgbarhed, Hjemendelse, Hindring af Ægteskab o. s. v., o. s. v. er langt, langt haardere end nogen anden Lovgivning paa dette Omraade her i Europa, tror jeg ikke, der er nogen som helst Vægt i den Indvending, at man ved at gøre denne Lovgivning rimelig tager nogen som helst Spore væk fra Befolkningen. Man skulde virkelig tro, det var saaledes, at den danske Befolkning, i hvert Fald den mindre bemidlede Del af den, strømmede til Fattighjælpen eller vilde strømme til Kommunehjælpen efter denne Lovs Gennemførelse. Det tror jeg heldigvis ikke vil blive Tilfældet. Jeg tror derfor, at hverken Venstre eller Regeringspartierne behøver i mindste Maade at føle sig trufne af det ærede Medlems Bemærkninger med Hensyn til § 307. Dertil kommer, at jeg gerne vil spørge den ærede Ordfører direkte: Hvad er det for Bestemmelser i § 307, der tager denne Spore væk fra Befolkningen, eller hvad er det for Tilfælde, i hvilke det ærede Medlem ikke finder det rimeligt at yde Hjælp fra det offentlige i Trangssituationer, uden at Hjælpen skal have de ydmygende Virkninger, som Fattighjælp har i Øjeblikket? Almindelige Talemaader om, at man tager en Spore fra Befolkningen, betyder intet her. Dér er Paragraffen, sig mig, hvad det er,

det ærede Medlem har at indvende imod i denne Paragraf.

Det ærede Medlem, den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, argumenterede derefter lidt uklart, forekom det mig, idet det ærede Medlem paa den ene Side var Modstander af, at Retsprincippet fik for stærk Anerkendelse, men paa den anden Side var Modstander af, at saa meget blev overladt til den enkelte Kommunes Skøn, som Tilfældet er her. Det ærede Medlem mente, at Loven, som den nu er foreslaaet formuleret efter Venstres Indsats paa dette Omraade, kunde bevirke en yderst forskellig Administration i de forskellige Kommuner. Spørgsmaalet om, hvorvidt man vil overlade det kommunale Selvstyre mere eller mindre, er ikke noget, der specielt kommer frem i denne Lov; det gælder ogsaa i Øjeblikket fuldt ud indenfor den gældende Forsørgelseslovgivning, at hvor der er Plads for et Skøn, er dette afhængigt af de Mennesker, der skønner. Det er derfor muligt, at Skønnet kommer til at se noget forskelligt ud, efter som det ene eller det andet politiske Parti har Flertallet i en Kommune. Jeg tror det dog ikke efter det, jeg kender til Forholdene i al Almindelighed. Hvor man staar overfor Skønnet og det enkelte Trangstilfælde, viser mine Erfaringer mig, at man i Regelen ser rent menneskeligt paa det; saa trænges de partipolitiske Betragtninger i Baggrunden. Det vilde gøre mig ondt, hvis det ikke var Tilfældet, hvor det ærede Medlem og hendes Parti deltager. Men i hvert Fald kunde dette kun ændres, hvis det ærede Medlem, hvad jeg ikke tror, at hun — i hvert Fald ikke hendes Parti — er Tilhænger af, vilde trænge Skønnet længere tilbage, end det er sket i denne Lov. Og jeg vil da gerne spørge den ærede Ordfører, som kritiserede her: Hvad vil den ærede Ordfører sætte i Stedet? Er den ærede Ordfører Modstander af det kommunale Selvstyre, hvor det drejer sig om en skønmæssig Administration af en Forsørgelseslovgivning, og hvorledes ønsker hun i modsat Fald disse Ting ordnet?

Det ærede Medlem sagde derefter, at ogsaa med Hensyn til Ændringen af § 307 var det mig, der havde sejret over Venstre, hvilket gav sig Udtryk i, at der ikke var sket nogen Forandring med Hensyn til Be-